

Sygn. akt: I C 558/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Żelewska
Protokolant:	protokolant Agnieszka Bronk-Marwicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 marca 2017 r. w G.

sprawy z powództwa (...) **Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.**

przeciwko **H. K.**

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. na rzecz adwokat M. R. kwotę 5904 zł (pięć tysięcy dziewięćset cztery złote) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu H. K. z urzędu.

Sygnatura akt: I C 558/16

UZASADNIENIE

Powód (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł pozew przeciwko H. K. domagając się od pozwanego zapłaty kwoty 44.745,12 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że roszczenie wynika z umowy bankowej z dnia 27 listopada 2009r. jaka łączyła jego poprzednika prawnego (...) S.A. z siedzibą w W. z pozwanym. W związku z naruszeniem przez pozwanego postanowień umowy, bank skorzystał z uprawnienia do wypowiedzenia umowy, a następnie wystawił bankowy tytuł egzekucyjny. W drodze kolejnych czynności prawnych wierzytelność wynikająca z ww. umowy przeszła ostatecznie na powoda. Na dochodzone w niniejszej sprawie roszczenia składają się: kapitał kredytu w wysokości 27.388,45 zł, koszty w wysokości 87 zł, a także skapitalizowane odsetki za opóźnienie w wysokości 17.269,67 zł.

(pozew k. 3-6)

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia.

(pismo procesowe pozwanego k. 137-138)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na mocy umowy kredytu restrukturyzacyjnego nr (...) z dnia 27 listopada 2009r. (...) S.A. z siedzibą w W. udzielił pozwanemu H. K. kredytu w wysokości 40.165,57 zł na spłatę innych zobowiązań kredytowych. Na mocy przedmiotowej umowy pozwany zobowiązał się do spłaty kredytu w 120 miesięcznych ratach. Na mocy § 6 umowy w zakresie roszczeń banku wynikających z umowy pozwany poddał się egzekucji oraz wyraził zgodę na wystawienie przez bank bankowego tytułu egzekucyjnego do kwoty 750.000 zł. Bank miał prawo objąć (...) obok wierzytelności kapitałowych także odsetki i koszty związane z realizacją umowy.

(dowód: umowa kredytu k. 57-60)

Umowa została rozwiązana z dniem 13 marca 2011r.

(dowód: zaświadczenie banku k. 61)

W dniu 8 września 2011r. (...) S.A. z siedzibą w W. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) na kwotę 38.092,31 zł z tytułu niespłaconego kredytu, w tym na kwotę 37.341,73 zł tytułem niespłaconego kredytu wraz z odsetkami od dnia 14 marca 2011r. do dnia zapłaty, kwotę 663,58 zł tytułem odsetek umownych od dnia 28 listopada 2009r. do 13 marca 2011r. wraz z odsetkami od dnia 8 września 2011r. do dnia zapłaty oraz kwotę 87 zł tytułem opłat wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 8 września 2011r. do dnia zapłaty.

(dowód: bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) k. 72)

Pismem z dnia 8 września 2011r. (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) z dnia 8 września 2011r. klauzuli wykonalności. Postanowieniem z dnia 20 października 2011r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt VII Co 6351/11 Referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni nadał ww. bankowemu tytułowi egzekucyjnemu sądową klauzulę wykonalności co do świadczenia pieniężnego objętego tym tytułem z ograniczeniem egzekucji do kwoty 750.000 zł przeciwko H. K..

(dowód: wniosek k. 62-63, postanowienie z dnia 20 października 2011r. k. 73-74)

Pismem z dnia 27 grudnia 2011r. (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) z dnia 8 września 2011r. klauzuli wykonalności na jego rzecz. Postanowieniem z dnia 3 lutego 2012r. wydanym w sprawie o sygnaturze VII Co 37/12 Sąd Rejonowy w Gdyni nadał ww. bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności na rzecz (...) S.A. z siedzibą w W., na którego przeszło uprawnienie wierzyciela (...) S.A. z siedzibą w W..

(dowód: wniosek k. 64-67, postanowienie z dnia 3 lutego 2012r. k. 76)

Pismem z dnia 9 kwietnia 2013r. (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) z dnia 8 września 2011r. klauzuli wykonalności na jego rzecz. Postanowieniem z dnia 18 czerwca 2013r. wydanym w sprawie o sygnaturze VII Co 1858/13 Sąd Rejonowy w Gdyni nadał ww. bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności na rzecz (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W., na którego przeszło uprawnienie wierzyciela (...) S.A. z siedzibą w W..

(dowód: wniosek k. 68-71, postanowienie z dnia 18 czerwca 2013r. k. 77)

W dniu 7 października 2014r. pomiędzy (...) sp. z o.o. a (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. doszło do zawarcia umowy przedwstępnej, której przedmiotem miała być umowa przelewu pakietu wierzytelności przysługujących pierwotnie (...) Bank (...) S.A.

W dniu 8 października 2014 r. (...) Bank (...) S.A. stał się komandytariuszem spółki (...) sp. z o.o. spółki komandytowej z siedzibą w W. i wniósł pakiet wymagalnych wierzytelności jako aport do tej spółki, w tym m.in. wierzytelność przysługującą mu względem pozwanego. Tego samego dnia (...) Bank (...) S.A. na podstawie umowy przeniósł

odpłatnie na rzecz (...) sp. z o.o. ogół praw i obowiązków przysługujących mu jako komandytariuszowi w (...) sp. z o.o. sp.k.

W dniu 24 października 2014r. wspólnicy (...) sp. z o.o. sp. komandytowa z siedzibą w W. podjęli uchwałę o wyrażeniu zgody na zmniejszenie udziału kapitałowego komandytariusza (...) sp. z o.o. i zwrot tej spółce równowartości tego wkładu.

W dniu 24 października 2014r. spółka (...) sp. z o.o. zwolniła się wobec (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. z zobowiązania wynikającego z umowy przedwstępnej poprzez spełnienie innego świadczenia („datio in solutum”), a mianowicie poprzez przeniesienie wierzytelności o zwrot części wkładów komandytariusza, o które zmniejszono aport komandytariusza ze spółki (...) sp. z o.o. sp. komandytowa z siedzibą w W..

W dniu 24 października 2015r. spółka (...) sp. z o.o. sp. komandytowa z siedzibą w W. zawarła z powodem (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. umowę o świadczenie w miejsce wykonania („datio in solutum”), w ramach której celem zwolnienia się z zobowiązania zapłaty równowartości zmniejszonej części udziału komandytariusza ((...) Bank (...) S.A.) przeniosła na rzecz powoda pakiet wierzytelności bankowych (w tym m.in. wierzytelność przeciwko pozwanemu).

(dowód: zmiana umowy spółki komandytowej k. 30-33, umowa świadczenia w miejsce wykonania z dnia 24 października 2014r. k. 26-29, aneks nr (...) do umowy świadczenia w miejsce wykonania k. 146-149, oświadczenie z dnia 7 sierpnia 2015r. k. 150-158)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w całości na podstawie odpisów dokumentów przedłożonych przez stronę powodową oraz dowodu z przesłuchania powabnego. W ocenie Sądu ww. dokumenty prywatne stanowią wiarygodny dowód w niniejszej sprawie, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności tych dokumentów, ani też nie zaprzeczyła, iż osoby podpisane pod tymi pismami nie złożyły oświadczeń w nich zawartych.

Brak było także podstaw do kwestionowania zeznań pozwanego. W ocenie Sądu zeznania te były szczerze, spójne i logiczne, niemniej nie miały żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy z uwagi na skutecznie podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia.

W niniejszej sprawie powód (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. domagał się od pozwanego H. K. zapłaty kwoty 44.745,12 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie stanowiących wierzytelności z umowy kredytu, które powód nabył od pierwotnego wierzyciela. W tym stanie rzeczy podstawę prawną powództwa stanowiły przepisy art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe (tekst jednolity Dz.U.2016.1988 ze zm.) w zw. z art. 509 k.c. Zgodnie z treścią art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe Przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Natomiast, jak stanowi art. 509 § 1 i 2 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie z uwagi na skutecznie podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia. Zgodnie z treścią art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. W wyroku z dnia 2 kwietnia 2008r. w sprawie o sygnaturze akt III CSK 302/07, OSN 2009 Nr B, poz. 37 Sąd Najwyższy wskazał, że „do zastosowania trzyletniego terminu przedawnienia

przewidzianego w art. 118 k.c. nie jest wymagane, aby obie strony stosunku prawnego, z którego wywodzi się roszczenie majątkowe, prowadziły działalność gospodarczą. Wystarczy, że działalność gospodarczą prowadzi tylko strona dochodząca roszczenia, które wiąże się z tą działalnością”. Bez wątplenia przedmiotowe roszczenie związane jest z prowadzeniem działalności gospodarczej przez poprzednika prawnego powoda (banku), jak i przez powoda, który w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zajmuje się nabywaniem wierzytelności. Stąd też należało przyjąć trzyletni termin przedawnienia dla roszczenia będącego przedmiotem niniejszego postępowania, a wynikającego z umowy kredytowej. Według przepisu art. 120 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie. Z przedłożonego zaświadczenia banku wynika, że roszczenie wynikające z umowy kredytu stało się wymagalne z dniem rozwiązania tej umowy tj. z dniem 13 marca 2011r. W związku z powyższym przyjąć należało, że termin przedawnienia upłynął z dniem 13 marca 2014r. Tymczasem, pozew w niniejszej sprawie został wniesiony w dniu 12 stycznia 2016r., a zatem bez wątplenia już po upływie trzyletniego terminu przedawnienia.

W niniejszej sprawie powód bronił się, podnosząc, że jego poprzednik prawny (...) S.A. z siedzibą w W. w dniu 8 września 2011r. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), któremu następnie postanowieniem z dnia 20 października 2011r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt VII Co 6351/11 została nadana przeciwko H. K. sądowa klauzula wykonalności co do świadczenia pieniężnego objętego tym tytułem z ograniczeniem egzekucji do kwoty 750.000 zł. Nadto, wobec kolejnych zmian po stronie wierzyciela, najpierw postanowieniem z dnia 3 lutego 2012r. wydanym w sprawie o sygnaturze VII Co 37/12 Sąd Rejonowy w Gdyni nadał ww. bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności na rzecz (...) S.A. z siedzibą w W., a następnie postanowieniem z dnia 18 czerwca 2013r. wydanym w sprawie o sygnaturze VII Co 1858/13 na rzecz (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W.. Zdaniem powoda powyższe czynności przerwały bieg terminu przedawnienia. Przedstawiona przez powoda argumentacja nie zasługiwała jednak na uwzględnienie. Zważyć bowiem należy, iż zgodnie z aktualnym stanowiskiem Sądu Najwyższego nabywca wierzytelności nie będący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności art. 123 § 1 pkt 2 k.c. (por. uchwała SN z dnia 29 czerwca 2016r., III CZP 29/16, LEX nr 2067028). W uzasadnieniu wyżej wskazanej uchwały Sąd Najwyższy wskazał, że „wniosek o wszczęcie egzekucji wywołuje skutek przerwy wtedy, gdy pochodzi od wierzyciela wskazanego w tytule egzekucyjnym, na rzecz którego została wydana klauzula wykonalności; nie jest bowiem wystarczająca tożsamość wierzytelności lecz konieczna jest również identyczność osób, na rzecz których czynność ta została dokonana. Skutki prawne postępowania egzekucyjnego wszczętego na podstawie bankowego tytułu wykonawczego związane są więc tylko z podmiotami w nim uczestniczącymi na podstawie tego tytułu w granicach podmiotowych i przedmiotowych ukształtowanych treścią klauzuli wykonalności. Nie może umknąć uwadze, że przerwa biegu przedawnienia została spowodowana czynnością banku zmierzającą do egzekwowania roszczenia, podczas gdy nabywcy nie będącemu bankiem miałyby służyć do jego dochodzenia. Nabywca wierzytelności nie będący bankiem nabywa wierzytelność w swej treści i przedmiocie tożsamą z wierzytelnością zbywającego banku, ale nie wchodzi w sytuację prawną zbywcy wywołaną przerwą biegu przedawnienia i rozpoczęciem biegu na nowo. Czynność wszczęcia postępowania egzekucyjnego przez bank wywołuje materialnoprawny skutek przerwy biegu przedawnienia jedynie w stosunku do wierzyciela objętego bankowym tytułem wykonawczym, natomiast nabywca wierzytelności nie będący bankiem, nawet jeżeli nabycie nastąpiło po umorzeniu postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. i rozpoczęciu biegu terminu przedawnienia w stosunku do banku na nowo, nie może się powołać na przerwę biegu przedawnienia wywołaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego przez pierwotnego wierzyciela będącego bankiem. Wyjątkowość przywileju wystawiania bankowego tytułu egzekucyjnego prowadzi do wniosku, że skoro nie może on być podstawą egzekucji na rzecz innych osób, niż w nim wskazane za wyjątkiem następstwa prawnego po stronie wierzyciela innego banku, to również materialnoprawne skutki wszczęcia postępowania egzekucyjnego jako czynności wierzyciela - banku prowadzącej do przerwy biegu przedawnienia dotyczą wyłącznie tego wierzyciela i nie dotyczą nabywcy nie będącego bankiem”. Sąd orzekający w niniejszej sprawie w pełni podziela powyższy pogląd prawny. Dlatego, stwierdzić należy, że doszło do przerwania biegu przedawnienia jedynie względem banku wskutek nadania przez sąd sądowej klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. Natomiast powód nie będący bankiem nie może powoływać się

w toku niniejszego postępowania na powyższe zdarzenie. Prowadzenie egzekucji na podstawie (...) nie spowodowało przerwy biegu przedawnienia w stosunku do następcy prawnego banku, nie będącego bankiem. Stąd też, na mocy art. 118 k.c. Sąd uznał, że roszczenie powoda w dacie wniesienia pozwu było już przedawnione.

Zatem, z uwagi na uwzględnienie podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia, na mocy art. 118 k.c. Sąd oddalił powództwo.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 98 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800) i zasądził od przegrywającego niniejsze postępowanie powoda na rzecz adwokata M. R. kwotę 5.904 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu, na które składała się opłata za czynności adwokata obliczona stosownie do przepisów ww. rozporządzenia od wskazanej wartości przedmiotu sporu powiększona o podatek VAT w aktualnie obowiązującej stawce 23 %.